

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 24 päivänä kesäkuuta 2010

N:o 586—594

SISÄLLYS

N:o		Sivu
586	Tasavallan presidentin asetus Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen kumppanuussopimuksen muuttamisesta toisen kerran tehdyn sopimuksen väliaikaisesta soveltamisesta	2029
587	Valtioneuvoston asetus lampaiden suojelusta	2030
588	Valtioneuvoston asetus hevosten suojelusta	2034
589	Valtioneuvoston asetus vuohien suojelusta	2038
590	Valtioneuvoston asetus tarhattavien peurojen suojelusta	2042
591	Valtioneuvoston asetus tarhattavien biisonien suojelusta	2044
592	Valtioneuvoston asetus nautojen suojelusta	2046
593	Valtioneuvoston päätös Artjärven kunnan liittamisestä Orimattilan kaupunkiin	2051
594	Puolustusministeriön asetus asevelvollisuuslaissa ja terveydenhuollon järjestämisestä puolustusvoimissa annetussa laissa tarkoitetuista etuuksista annetun puolustusministeriön asetuksen 4 §:n muuttamisesta	2052

N:o 586

Tasavallan presidentin asetus

Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen kumppanuussopimuksen muuttamisesta toisen kerran tehdyn sopimuksen väliaikaisesta soveltamisesta

Annettu Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ulkomaankauppa- ja kehitysministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä Cotonoussa 23 päivänä kesäkuuta 2000 allekirjoitetun ja ensimmäisen kerran Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2005 muutetun kumppanuussopimuksen muuttamisesta Ouagadougoussa 22 päivänä kesäkuuta 2010 tehtyä sopimusta so-

velletaan väliaikaisesti 22 päivästä kesäkuuta 2010 niin kuin siitä on sovittu.

Tasavallan presidentti on hyväksynyt sopimuksen 11 päivänä kesäkuuta 2010.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä kesäkuuta 2010.

Naantalissa 24 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Paula Lehtomäki*

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 74/2010)

N:o 587

Valtioneuvoston asetus lampaiden suojelusta

Annettu Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään eläinsuojelulain (247/1996) 4 §:n 2 momentin, 5 §:n 2 momentin ja 6 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään eläinsuojelusta lampaiden pidossa.

Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa säädetään, lampaiden pidosta säädetään eläinsuojeluasetuksessa (396/1996).

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *karitsalla* alle kuuden kuukauden ikäistä lammasta;
- 2) *uuhella* synnyttänyttä naaraspuolista lammasta.

3 §

Pitopaikan yleiset vaatimukset

Lampaiden pitoon tarkoitettujen eläinsuojien ja karsinoiden sisäpintojen sekä lampaiden pitoon tarkoitettujen varusteiden ja laitteiden on oltava helposti puhtaana pidettäviä ja tarvittaessa desinfioitavissa. Pintakäsittelyyn ei saa käyttää puunsuoja-aineita, maaleja tai muita aineita siten, että ne voivat aiheuttaa lampaille myrkytyksen. Rakennuk-

set, aitaukset ja laitteet on pidettävä hyvässä kunnossa siten, että ne eivät vahingoita eläintä eivätkä vaaranna sen terveyttä tai hyvinvointia.

Eläinsuojassa olevat lampaat on voitava hätätilanteessa poistaa nopeasti eläintiloista.

Sairasta tai vahingoittunutta lammasta varren on oltava erillinen asianmukainen karsina tai muu tila, jossa eläintä voidaan hoitaa ja josta on, jos mahdollista, näköyhteys muihin lampaisiin.

4 §

Lampaiden pidolle asetettavat tilavaatimukset

Ryhmässä pidettävien lampaiden pitopaikan lattian pinta-alan on oltava liitteen mukainen.

Jos lammasta pidetään yksittäiskarsinassa, karsinan on oltava kooltaan vähintään 1,4 neliometriä ja muodoltaan sellainen, että lammas pääsee siinä esteettä kääntymään ympäri.

Sellaisessa pitopaikassa, jossa on täytepohjalattia, uuhella karitsoineen on oltava vähintään kaksi neliometriä lattiaa. Yksinomaan karitsoille tarkoitettun ruokintapaikan pinta-alan karitsaa kohden on oltava vähintään 0,2 neliometriä.

5 §

Lattia

Eläinten pitopaikan lattian pohjan on oltava sellainen, että nestemäiset eritteet poistuvat asianmukaisesti tai imeytyvät hyvin kuivikkeisiin. Lampailla on oltava käytettävissään niille sopiva kuivitetty alue, johon kaikki eläimet pääsevät yhtä aikaa makuulle.

Rakolattian, ritilälattian tai reijitetyn lattian on oltava sellainen, että lampaiden sorkat eivät tartu kiinni tai muutoin vahingoitu. Rakolattian palkkien leveyden on oltava vähintään 80 millimetriä ja raon leveyden enintään 25 millimetriä. Karitsointikarsinassa ja karitsojen pitopaikassa ei saa olla rakolattia. Karitsointikarsinan ja kiinteäpohjaisen karitsojen pitopaikan lattian on oltava hyvin kuivitetty.

6 §

Laitteet ja välineet

Lampaiden pitoon liittyvät laitteet ja välineet sekä heinä- ja muut ruokintatelineet ja ruokintahäkit on rakennettava ja asennettava siten, että ne ovat kaikkien lampaiden ulottuvilla eivätkä aiheuta niille vahingoittumisen vaaraa.

Lampaiden pitopaikassa on oltava riittävä määrä juomapaikkoja. Jokaista alkavaa 30 lampaan ryhmää kohden on oltava vähintään yksi vesiastia tai juomanippa. Vesiastiat, kaukalot ja juomanipat on sijoitettava lampaiden pitopaikkaan siten, että ne ovat kaikkien lampaiden ulottuvilla eivätkä ole niille vaarallisia. Jos käytetään automaattisia juotto- ja ruokintalaitteita, lampaat on totutettava niiden käyttämiseen.

7 §

Eläinsuojan olosuhteet

Eläinsuojan ilmanvaihdon on oltava sellainen, että ilman kosteus, lämpötila, pölyn määrä ja haitallisten kaasujen pitoisuudet eivät kohoa haitallisen korkeiksi. Lampaat eivät saa olla jatkuvasti alttiina melulle, joka ylittää 65 desibeliä (dB(A)).

8 §

Ulkotarha ja laidun

Eläinsuojasta lampaiden ulkotarhaan ja laitumelle johtavien kulkuteiden on oltava lampaille turvallisia ja sellaisia, että lampaat eivät tarpeettomasti likaannu.

Lammastarhan ja -laitumen aitojen on oltava lampaille turvallisia. Aidat on pidettävä hyvässä kunnossa siten, että estetään lampaiden vahingoittuminen. Aitojen on oltava lampaille sopivasta materiaalista. Jos aita on verkkoa, sitä on tarvittaessa kiristettävä, jotta verkkoon takertumisen vaara olisi mahdollisimman vähäinen. Sähköistetyt aidat on rakennettava sellaisiksi ja pidettävä kunnossa siten, että niistä ei aiheudu lampaille tarpeetonta kärsimystä.

9 §

Hyvinvoinnin seuranta

Lampaiden terveyden ja hyvinvoinnin tarkastukseen on kiinnitettävä erityistä huomiota uuhien tiineyden loppuvaiheessa, karitsoinnin aikana, keritsemisen jälkeen ja kun hoito-olosuhteissa tapahtuu merkittäviä muutoksia.

Lammaisryhmiä tarkastettava yksilöllisesti, jos se yleistarkastuksen perusteella on tarpeen. Eläinten sorkat on tarkastettava riittävän usein ja hoidettava tarvittaessa.

Lammaisryhmiä yhdistettäessä tai tuotaessa uusia eläimiä laumaan on kiinnitettävä erityistä huomiota sosiaalisten suhteiden uudelleenmuodostumisesta mahdollisesti aiheutuviin käyttäytymisongelmiin.

10 §

Lampaan käsittely ja kohtelu

Jos lammasta on pidettävä paikoillaan, se on painettava istuma-asentoon tai kyljelleen. Lammasta ei saa tehdä liikkumattomaksi sähkön avulla. Eläintä ei saa laittaa selälleen.

Lampaiden paimentamiseen käytettävän koiran on oltava paimentamiseen asianmukaisesti koulutettu.

11 §

Kytkeminen

Lammasta ei saa pitää kytkettynä kuin lyhytaikaisesti eläimen ruokkimisen, lypsyn tai muun hoitamisen ajan.

12 §

Lampaan juotto ja ruokinta

Lampaille annettavan rehun on oltava ravitsevaa ja tasapainoitettua sekä tarvittaessa kivennäisillä täydennettyä.

Jos rehua ei ole lampaille jatkuvasti tarjolla, ryhmän kaikkien eläinten on voitava ruokinta-aikana syödä samanaikaisesti. Tällöin ruokintahäkin reunan pituuden lammasta kohden on oltava vähintään 35 senttimetriä suoraa ruokintahäkkiä käytettäessä ja vähintään 20 senttimetriä ympyränmuotoista ruokintahäkkiä käytettäessä. Suoraa ruokintahäkkiä käytettäessä ruokintahäkin reunan pituuden tiinettä uuhia kohden on kuitenkin oltava vähintään 45 senttimetriä. Jos rehua on jatkuvasti tarjolla, ruokintahäkin reunan pituuden lammasta kohden on oltava vähintään 17 senttimetriä.

Karitsan on saatava ternimaitoa tai sitä korvaavaa valmistetta mahdollisimman pian syntymän jälkeen. Viikon ikäisestä alkaen karitsan saatavilla on oltava ruohoa, heinää tai muuta kuitupitoista rehua sekä puhdasta vettä.

Lampaiden juottolaitteet ja juoma-astiat on pidettävä puhtaina. Virtsa ja ulosteet eivät saa liata rehua tai juomavettä, eikä vesi saa päästä jäätymään.

13 §

Karitsointi

Vastasyntynyt karitsa ja uuhi on pidettävä yhdessä vähintään 24 tunnin ajan synnytyk-

Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

sestä, ellei eläinten erottamiseen toisistaan ole erityistä syytä.

Vastasyntyneitä karitsoja on valvottava uuhien ja karitsan välisen sidoksen muodostumisen varmistamiseksi. Karitsojen tarvitseman lisälämmön saannin turvaamiseksi on tarvittaessa oltava käytettävissä lämmitin.

14 §

Lypsäminen

Sellaiset uuhet, joita lypsetään, on maidontuotannon mukaan lypsettävä riittävän usein.

15 §

Keritseminen

Lammas on kerittävä vähintään kerran vuodessa.

Keritsijällä on oltava riittävät tiedot keritsemistekniikasta ja riittävä taito keritsemiseen. Keritseminen on tehtävä varovasti ja huolella. Keritsemisen yhteydessä mahdollisesti syntyneet haavat on hoidettava välittömästi.

Vastakerittyä lammasta ei saa pitää ulkona, jos se voi joutua siellä alttiiksi epäsuotuisille sääoloille.

Keritsemiseen käytettävät välineet on pidettävä puhtaina ja toimintakuntoisina, ja niiden on oltava sopivia huomioon ottaen lampaiden koko ja ikä.

16 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2010.

Tällä asetuksella kumotaan eläinsuojeluasetuksen (396/1996) 19 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 171/2005, sekä lampaiden pidolle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (65/1997).

Apulaisosastopäällikkö Riitta Heinonen

Pitopaikan lattian vähimmäispinta-ala ruokintahäkin pinta-alaa lukuun ottamatta lammasta kohden pidettäessä lampaita ryhmässä

	Lampaiden keski- määräinen paino/eläin (kg)	Täytepohjalattia (m ² /eläin)	Ritilälattia (m ² /eläin)	Rakolattia (m ² /eläin)
Karitsa	alle 15	0,25	0,25	-
Karitsa	30	0,50	0,50	-
Karitsa	yli 30	0,75	0,75	-
Lammas	55	1,0	0,8	0,8
Lammas	75	1,4	1,0	1,0
Tiine uuhi	55	1,3	1,1	1,1
Tiine uuhi	75	1,7	1,3	1,3

N:o 588

Valtioneuvoston asetus hevosten suojelusta

Annettu Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään eläinsuojelulain (247/1996) 4 §:n 2 momentin, 5 §:n 2 momentin ja 6 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään eläinsuojeluvuorokausista, joita on noudatettava hevosten pidossa muualla kuin eläintarhassa tai sirkuksessa. Mitä tässä asetuksessa säädetään hevostenpidosta, koskee myös ponien, aasiain ja muiden vastaavien karioeläinten pitoa.

Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa säädetään, hevosten pidosta säädetään eläinsuojelulain (396/1996).

2 §

Pitopaikan yleiset vaatimukset

Hevosten pitoon tarkoitettujen eläinsuojelijien, pilttuiden ja karsinoiden sisäpintojen sekä hevosten pitoon tarkoitettujen varusteiden ja laitteiden on oltava helposti puhtaana pidettäviä ja tarvittaessa desinfioitavissa. Pintakäsittelyyn ei saa käyttää puunsuoja-aineita, maaleja tai muita aineita siten, että ne voivat aiheuttaa hevoselle myrkytyksen.

Hevosen pitoon tarkoitettu eläinsuoja sekä karsinat, pilttuut, varusteet ja laitteet on pidettävä puhtaina ja tarvittaessa desinfioitava. Ne on pidettävä hyvässä kunnossa siten, että ne eivät vahingoita hevosta eivätkä vaaranna sen terveyttä tai hyvinvointia. Eläinsuojan käytävien on oltava sellaisia, että eläin pääsee esteettä liikkumaan ja että eläimen liukastu-

misen tai muun vahingoittumisen vaara on mahdollisimman vähäinen.

Hevosen karsina tai pilttuu on sijoitettava siten, että eläimellä on kuulo- ja näköyhteys pitopaikassa tapahtuvaan toimintaan sekä mahdollisuus sosiaaliseen kanssakäymiseen. Hevosen pitoon tarkoitettujen varusteiden ja laitteiden on sijoitettava pitopaikkaan siten, etteivät ne aiheuta hevoselle vahingoittumisen vaaraa. Sähköjohdot ja -laitteet sekä muut välineet, jotka voivat vahingoittaa hevosta, on tarvittaessa suojattava tai sijoitettava siten, että ne ovat hevosen ulottumattomissa. Hevosen ruokintaan ja juottoon tarkoitettujen astiain ja telineiden on sijoitettava pitopaikkaan siten, että hevonen voi syödä ja juoda luonnollisella tavalla.

Eläinsuojassa on huolehdittava jyrksijöiden ja muiden haittaeläinten torjunnasta. Eläinsuojassa oleva hevonen on voitava hätätilanteissa poistaa nopeasti eläintiloista.

3 §

Seinät ja lattiat

Eläinsuojan sisäkorkeuden on oltava vähintään hevosen säkäkorkeus kerrottuna luvulla 1,5, kuitenkin aina vähintään 2,2 metriä.

Hevosten karsinoiden tai pilttuiden välissä on oltava sopivan korkuinen ja asianmukainen väliseinä, jotta vierekkäisissä karsinoissa

tai pilttuissa olevat eläimet eivät voi vahingoittaa toisiaan.

Pitopaikan lattian on oltava sellainen, että nestemäiset eritteet poistuvat asianmukaisesti tai imeytyvät hyvin kuivikkeisiin. Hevosen makuualue on kuivutettava. Lattia ei saa olla liukas eikä sellainen, että hevosen kaviot voivat tarttua siihen kiinni tai muutoin vahingoittaa.

4 §

Eläinsuojan olosuhteet

Eläinsuojan ilmanvaihdon on oltava sellainen, että ilman kosteus, pölyn määrä ja haitallisten kaasujen pitoisuudet eivät kohoa haitallisen korkeiksi. Eläinsuojan lämpötilan ja valaistuksen on oltava eläinsuojassa pidettävälle hevoselle sopiva. Hevonen ei saa olla jatkuvasti alttiina melulle, joka ylittää 65 desibeliä (dB(A)).

Jos eläinsuojan ilmanvaihto on pääasiassa koneellinen, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin kannalta riittävän ilmanvaihdon järjestämiseen on oltava mahdollisuus myös laitteiston häiriöiden aikana. Koneellisesti toimivassa laitteistossa on tarvittaessa oltava hälytysjärjestelmä, joka antaa hälytyksen häiriön sattuessa. Hälytysjärjestelmän toimivuus on testattava säännöllisesti.

5 §

Karsina ja pilttuu

Hevosen yksittäiskarsinan tilavaatimukset ovat liitteen 1 kohdassa. Liitteessä olevaa taulukkoa ei sovelleta silloin, kun kyseessä on hevosen tilapäinen ja lyhytaikainen säilyttäminen kilpailu-, näyttely- tai muun vastaavan matkan aikana.

Silloin, kun hevosia pidetään ryhmässä, jokaista alkavaa 10 hevosen ryhmää kohden on oltava käytettävissä sairaskarsina tai muu asianmukainen tarvittaessa lämmitettävä tila hevosten ryhmästä erottamista ja hoitoa varten. Ryhmässä pidettävien hevosten ryhmäkarsinan tilavaatimukset ovat liitteen 2 kohdassa. Ryhmässä pidettävien hevosten hevospihaston tilavaatimukset ovat liitteen 3 kohdassa.

Pilttuun leveyden on oltava vähintään hevosen säkäkorkeus lisättyinä 10 senttimetrillä ja pilttuun piteuden vähintään hevosen pituus lisättyinä 25 senttimetrillä. Vierekkäisten pilttuiden väliseinän kiinteän osan korkeuden on oltava vähintään hevosen säkäkorkeus kerrottuna luvulla 0,9.

6 §

Ulkotarha ja laidun

Hevosen ulkotarhan ja laitumen sekä eläinsuojasta ulkotarhaan ja laitumelle johtavien kulkuteiden on oltava hevoselle turvalliset.

Ulkotarhan ja laitumen on oltava riittävän tilava ottaen huomioon eläimen rotu, koko, ikä, sukupuoli sekä siellä pidettävien eläinten lukumäärä ja aktiivisuus. Maaston, kasvillisuuden ja maapohjan on oltava hevoselle sopivia. Ympäristön on oltava riittävän rauhallinen ja meluton.

Lauman sosiaalisessa arvoasteikossa alempana olevalla hevosella on oltava ulkotarhassa ja laitumella mahdollisuus väistää arvoasteikossa ylempänä olevan hevosen hyökkäyksiä.

Tarvittaessa ulkotarhassa ja laitumella on oltava hevoselle suojaa epäsuotuisia sääolosuhteita vastaan.

7 §

Ulkotarhan ja laitumen aitaaminen

Ulkotarhan ja laitumen aitojen on oltava hevoselle sopivasta materiaalista ja sille turvalliset. Aitauksessa ei saa olla liian ahtaita tai teräviä kulmia. Aitauksen on oltava helposti hevosen havaittavissa.

Aidat ja niihin liittyvät rakenteet on pidettävä hyvässä kunnossa siten, että hevonen ei vahingoita niihin itseään. Aitojen kunto on tarkastettava säännöllisesti ja havaitut viat korjattava viivytyksettä.

Ulkotarhan ja laitumen aita ei saa olla piikkilankaa.

8 §

Hyvinvoinnista huolehtiminen

Hevosen liikunnan, ulkoilun ja sosiaalisen

kanssakäymisen tarpeiden tyydyttämisestä on huolehdittava päivittäin. Päivittäisten hoito- toimenpiteiden äkillisiä muutoksia on vältettävä.

Hevosen terveyden ja hyvinvoinnin tarkastukseen on kiinnitettävä erityistä huomiota silloin, kun hevonen joutuu alttiiksi voimakkaalle rasitukselle tai hoito-olosuhteissa tapahtuu merkittäviä muutoksia sekä tiineyden loppuvaiheessa ja varsomisen aikana. Jos tarkastuksessa havaitaan jotain poikkeavaa, on ryhdyttävä välittömiin toimenpiteisiin tilanteen selvittämiseksi ja korjaamiseksi.

Eläinryhmiä yhdistettäessä tai tuotaessa uusia eläimiä ryhmään on kiinnitettävä erityistä huomiota sosiaalisten suhteiden uudelleenmuodostumisesta mahdollisesti aiheutuviin käyttäytymisongelmiin. Hevoset, jotka suhtautuvat toisiinsa vihamielisesti tai saattavat muutoin vahingoittaa toisiaan, on pidettävä erillään toisistaan.

Hevosen hoitoon ja käyttöön liittyvät varusteet on pidettävä puhtaina ja hyvässä kunnossa. Hevosen kaviot on vuoltava säännöllisesti sekä kengitettävä tarvittaessa. Liukkaalla kelillä kengät on varustettava hokeilla tai muilla liukastumisen estävillä varusteilla.

9 §

Hevosen ruokinta

Hevoselle annettavan rehun on oltava ravitsevaa ja tasapainotettua sekä tarvittaessa kivennäisillä täydennettyä.

Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

10 §

Hevosen käsittely ja kohtelu

Hevosen kytkemiseen käytettävän riimun on oltava sellaisesta materiaalista, joka ei vahingoita hevosta. Kytketyn hevosen on voitava syödä, käydä makuulle ja levätä luonnollisella tavalla.

Ulkotarhassa tai laitumella hevosta saa pitää kytkettynä ainoastaan tilapäisesti ja lyhytaikaisesti ja siten, että se on jatkuvassa valvonnassa.

11 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2010.

Tällä asetuksella kumotaan hevosten pidolle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (985/1998).

Sellaisen eläinsuojan, joka on otettu käyttöön ennen 1 päivää tammikuuta 2001, on täytettävä 3 §:n 1 momentin vaatimukset eläinsuojan sisäkorkeudesta 1 päivänä tammikuuta 2014.

Sellaisen eläinsuojan, joka on otettu käyttöön ennen 1 päivää tammikuuta 2001, on täytettävä liitteen 1 kohdan mukaiset hevosen yksittäiskarsinaa sekä 2 ja 3 kohdan ryhmässä pidettäviä hevosia koskevat vaatimukset 1 päivänä tammikuuta 2014.

Apulaisosastopäällikkö Riitta Heinonen

1. Hevosen yksittäiskarsinan vähimmäiskoko

Hevosen säkäkorkeus (m)	Karsinan pinta-ala (m ²)
Enintään 1,08	4,0
Yli 1,08 mutta enintään 1,30	5,0
Yli 1,30 mutta enintään 1,40	6,0
Yli 1,40 mutta enintään 1,48	7,0
Yli 1,48 mutta enintään 1,60	8,0
Yli 1,60	9,0

2. Ryhmässä pidettävien hevosten ryhmäkarsinan vähimmäiskoko hevosta kohden

Täysikasvuinen hevonen	Yksittäiskarsinan pinta-ala
12 - 24 kk ikäinen nuori hevonen	75 % yksittäiskarsinan pinta-alasta
Alle 12 kk ikäinen varsa	50 % yksittäiskarsinan pinta-alasta

3. Ryhmässä pidettävien hevosten hevospihatton vähimmäiskoko hevosta kohden

Sellaisen hevospihatton makuuhallissa, jossa hevosia ei ruokita, on oltava kutakin siellä pidettävää hevosta kohden tilaa:

Täysikasvuinen hevonen	80 % yksittäiskarsinan pinta-alasta
12 - 24 kk ikäinen nuori hevonen	60 % yksittäiskarsinan pinta-alasta
Alle 12 kk ikäinen varsa	40 % yksittäiskarsinan pinta-alasta

N:o 589

Valtioneuvoston asetus vuohien suojelusta

Annettu Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään eläinsuojelulain (247/1996) 4 §:n 2 momentin, 5 §:n 2 momentin ja 6 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään eläinsuojelusta vuohien pidossa.

Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa säädetään, vuohien pidosta säädetään eläinsuojeluasetuksessa (396/1996).

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *kilillä* alle kuuden kuukauden ikäistä vuohta;
- 2) *kutulla* synnyttäneitä naaraspuolista vuohta;
- 3) *nuorvuohella* yli kuuden kuukauden mutta alle kahdentoista kuukauden ikäistä vuohta.

3 §

Pitopaikan yleiset vaatimukset

Vuohien pitoon tarkoitettujen eläinsuojien ja karsinoiden sisäpintojen sekä vuohien pitoon tarkoitettujen varusteiden ja laitteiden on oltava helposti puhtaana pidettäviä ja tarvittaessa desinfioitavissa. Pintakäsittelyyn ei

saa käyttää puunsuoja-aineita, maaleja tai muita aineita siten, että ne voivat aiheuttaa vuohtille myrkytyksen. Rakennukset, aitaukset ja laitteet on pidettävä hyvässä kunnossa siten, että ne eivät vahingoita eläintä eivätkä vaaranna sen terveyttä tai hyvinvointia. Pitopaikan sellaisten porttien, ovien, salpojen ja muiden vastaavien ovensulkijoiden, jotka ovat vuohien ulottuvilla, on oltava sellaisia, että vuohi ei pysty avaamaan niitä.

Eläinsuojassa olevat vuohtet on voitava hätätilanteessa poistaa nopeasti eläintiloista.

Sairasta tai vahingoittunutta vuohta varten on oltava erillinen asianmukainen karsina tai muu tila, jossa eläintä voidaan hoitaa ja josta on, jos mahdollista, näköyhteys muihin vuohtihin.

4 §

Vuohen pidolle asetettavat tilavaatimukset

Ryhmässä pidettävien vuohien pitopaikan lattian pinta-alan on oltava liitteen mukainen. Jos täysikasvuista vuohta pidetään yksittäiskarsinassa, karsinan on oltava kooltaan vähintään 1,4 neliometriä ja muodoltaan sellainen, että vuohi pääsee siinä esteettä kääntymään ympäri.

Sellaisessa pitopaikassa, jossa on täytepohjalattia, kutulle kileineen on oltava vähintään kaksi neliometriä lattiaa.

5 §

Lattia

Eläinsuojan lattian tai karsinan pohjan on oltava sellainen, että nestemäiset eritteet poistuvat asianmukaisesti tai imeytyvät hyvin kuivikkeisiin. Vuohilla on oltava käytettävissä niille sopiva kuivitettu alue, johon kaikki eläimet pääsevät yhtä aikaa makuulle.

Rakolattian, ritilälattian tai reijitetyn lattian on oltava sellainen, että vuohien sorkat tai utareet eivät tartu kiinni tai muutoin vahingoitu. Rakolattian palkkien leveyden on oltava vähintään 80 millimetriä ja raon leveyden enintään 25 millimetriä.

Poikimiskarsinassa ja kilien pitopaikassa ei saa olla rakolattiaa. Poikimiskarsinan ja kiinteäpohjaisen kilien pitopaikan lattian on oltava hyvin kuivitettu.

6 §

Laitteet ja välineet

Vuohien pitoon liittyvät laitteet ja välineet sekä heinä- ja muut ruokintatelineet ja ruokintahäkit on rakennettava ja asennettava siten, että ne ovat kaikkien vuohien ulottuvilla eivätkä aiheuta niille vahingoittumisen vaaraa.

Vuohien pitopaikassa olevat valaisimet on suojattava siten, etteivät ne voi vahingoittaa vuohia.

Vuohien pitopaikassa on oltava riittävä määrä juomapaikkoja. Jokaista alkavaa 15 vuohen ryhmää kohden on oltava vähintään yksi vesiastia tai juomanippa. Vesiastiat, kaukalot ja juomanipat on sijoitettava vuohien pitopaikkaan siten, että ne ovat kaikkien vuohien ulottuvilla eivätkä ole eläimille vaarallisia.

Jos käytetään automaattisia juotto- ja ruokintalaitteita, vuohet on totutettava niiden käyttämiseen.

7 §

Eläinsuojan olosuhteet

Eläinsuojan ilmanvaihdon on oltava sellainen, että ilman kosteus, lämpötila, pölyn määrä ja haitallisten kaasujen pitoisuudet eivät kohoa haitallisen korkeiksi.

Vuohet eivät saa olla jatkuvasti alttiina melulle, joka ylittää 65 desibeliä (dB(A)).

8 §

Ulkotarha ja laidun

Eläinsuojasta vuohien ulkotarhaan ja laitumelle johtavien kulkuteiden on oltava vuohille turvallisia ja sellaisia, että vuohet eivät tarpeettomasti liikaannu.

Vuohitarhan ja -laitumen aitojen on oltava vuohille turvallisia. Aidat on pidettävä hyvässä kunnossa siten, että estetään vuohien vahingoittuminen. Aitojen on oltava vuohille sopivasta materiaalista. Jos aita on verkkoa, sitä on tarvittaessa kiristettävä, jotta verkoon takertumisen vaara olisi mahdollisimman vähäinen. Vuohien pääsy niille myrkyllisten kasvien luo on estettävä. Sähköistetyt aidat on rakennettava sellaisiksi ja pidettävä kunnossa siten, että niistä ei aiheudu vuohille tarpeetonta kärsimystä.

9 §

Hyvinvoinnin seuranta

Vuohien terveyden ja hyvinvoinnin tarkastukseen on kiinnitettävä erityistä huomiota kuttujen tiineyden loppuvaiheessa, vuonimisen aikana ja kun hoito-olosuhteissa tapahtuu merkittäviä muutoksia.

Vuohi on tarkastettava yksilöllisesti, jos se yleistarkastuksen perusteella on tarpeen. Eläinten sorkat on tarkastettava säännöllisesti ja hoidettava tarvittaessa.

Vuohiryhmiä yhdistettäessä tai tuotaessa uusia eläimiä laumaan on kiinnitettävä erityistä huomiota sosiaalisten suhteiden uudelleenmuodostumisesta mahdollisesti aiheutuviin käyttäytymisongelmiin.

Vuohet, jotka suhtautuvat toisiinsa vihamielisesti tai saattavat muutoin vahingoittaa toisiaan, on pidettävä erillään toisistaan.

10 §

Kytkeminen

Vuohta ei saa pitää kytkettynä kuin lyhytaikaisesti eläimen ruokkimisen, lypsyn tai

muun hoitamisen ajan. Vuolta ei saa tehdä liikkumattomaksi sähköän avulla.

11 §

Vuohen juotto ja ruokinta

Vuohille annettavan rehun on oltava ravitsevaa ja tasapainotettua sekä tarvittaessa kiennäisillä täydennettyä.

Jos rehua ei ole vuohille jatkuvasti tarjolla, ryhmän kaikkien eläinten on voitava ruokinta-aikana syödä samanaikaisesti. Tällöin ruokintahäkin reunan pituuden kiliä kohden on oltava vähintään 20 senttimetriä, nuorvuolta kohden vähintään 33 senttimetriä, täysikasvuista vuolta kohden vähintään 40 senttimetriä ja tiinettä kuttua kohden vähintään 45 senttimetriä.

Kilin on saatava ternimaitoa tai sitä korvaavaa valmistetta mahdollisimman pian syntymän jälkeen. Viikon ikäisestä alkaen kilin saatavilla on oltava ruohoa, heinää tai muuta kuitupitoista rehua sekä puhdasta vettä. Kilin maitoruokintaa on jatkettava vähintään kahdeksan ensimmäisen elinviikon ajan.

Vuohien juottolaitteet ja juoma-astiat on pidettävä puhtaina. Virtsa ja ulosteet eivät saa liata rehua tai juomavettä, eikä vesi saa päästä jäätymään.

Lypsettävien kuttujen saatavilla on oltava jatkuvasti puhdasta vettä.

Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

12 §

Synnytys

Vastasyntynyt kili ja kuttu pidettävä yhdessä vähintään 24 tunnin ajan synnytyksestä, ellei eläinten erottamiseen toisistaan ole erityistä syytä.

Vastasyntyneitä kilejä on valvottava kutun ja kilin välisen sidoksen muodostumisen varmistamiseksi. Kilien tarvitseman lisälämmön saannin turvaamiseksi on tarvittaessa oltava käytettävissä lämmitin.

13 §

Lypsäminen

Sellaiset kutut, joita lypsetään, on lypsettävä vähintään kerran päivässä ja tarvittaessa useamminkin.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2010.

Tällä asetuksella kumotaan vuohien pidolle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (65/1997).

Apulaisosastopäällikkö Riitta Heinonen

Pitopaikan lattian vähimmäispinta-ala ruokintahäkin pinta-alaa lukuun ottamatta vuohia kohden pidettäessä vuohia ryhmässä

Ikäluokka	Täytepohja (m ² /eläin)	Ritilälattia (m ² /eläin)	Rakolattia (m ² /eläin)
Kili	0,25	0,25	-
Nuorvuohi	0,5	0,5	0,5
Vuohi	1,20	1,0	1,0

N:o 590

Valtioneuvoston asetus
tarhattavien peurojen suojelusta

Annettu Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään eläinsuojelulain (247/1996) 4 §:n 2 momentin, 5 §:n 2 momentin ja 6 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään eläinsuojeluvaatimuksista, joita on noudatettava tarhattavissa peuroja muualla kuin eläintarhassa.

Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa säädetään, peurojen tarhaamisesta säädetään eläinsuojeluasetuksessa (396/1996).

Peuratarhassa lauman sosiaalisessa arvoasteikossa alempana olevalla peuralla on oltava mahdollisuus paeta ja piiloutua arvoasteikossa ylempänä olevalta peuralta. Tarhassa on poikimisaikana oltava suojaisia piiloutumispaiikkoja emälle ja vasalle.

Peuratarhassa tai sen yhteydessä on oltava turvalliset ja asianmukaiset tilat peurojen tutkimista, käsittelyä ja muuta hoitoa sekä eristämistä varten.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *peuralla* valkohäntäpeuraa, kuusipeuraa, metsäpeuraa, metsäkaurista, japaninpeuraa ja saksanhirveä;

2) *peuratarhalla* aidattua aluetta, jossa peuroja pidetään.

3 §

Peuratarhan yleiset vaatimukset

Peuratarhan maaston, kasvillisuuden ja maapohjan on oltava peurojen tarhaukseen sopivia. Peuratarhan pinta-alasta vähintään 10 prosenttia on oltava metsää tai pensaikkoa. Peurojen lukumäärän on oltava sopivassa suhteessa tarhan kokoon, maastoon ja kasvillisuuteen.

4 §

Tarhan aitaaminen

Peuratarhassa on oltava riittävän vahva ja korkea aita, joka estää tehokkaasti kaikkina vuodenaikoina peurojen karkaamisen tarhasta sekä tarhan ulkopuolella olevien peurojen, hirvien, koirien tai muiden vastaavien eläinten pääsyn tarhaan. Aidan ja aidan rakenteiden on oltava sellaisia, että peurat eivät vahingoita itseään niihin. Aitauksessa ei saa olla liian ahtaita tai teräviä kulmia. Aidan on oltava helposti eläinten havaittavissa.

Aidan pystytolppien on oltava kestävästä materiaalista. Aitamateriaalin tai pystytolppien käsittelyyn ei saa käyttää puunsuoja-aineita, maaleja tai muita aineita siten, että ne voivat aiheuttaa peuroille myrkytyksen.

Aidan materiaalin on oltava sellainen, että se kestää maanpinnan muodosta ja lämpötilojen vaihtelusta aiheutuvaa jännitystä. Aidan

on lisäksi oltava sellainen, että lumen tai jään paino ei madalla sitä.

Aita ja siihen liittyvät rakenteet on pidettävä hyvässä kunnossa siten, että ne eivät vahingoita peuroja tai vaaranna niiden terveyttä ja hyvinvointia. Aidan kunto on tarkastettava säännöllisesti ja havaitut viat on korjattava viivytyksettä. Aidan läheisyydestä on poistettava sellaiset puut, jotka kuntosaa vuoksi voivat muodostaa oleellisen riskin kaatua aidan päälle ja rikkoa sen.

5 §

Hyvinvoinnin seuranta

Tarhattavien peurojen hyvinvointi on tarkastettava riittävän usein eläimiä kuitenkaan tarpeettomasti häiritsemättä. Lisäruokintakaudella peurat on tarkastettava päivittäisen ruokinnan yhteydessä.

Peurojen terveyden ja hyvinvoinnin tarkastukseen on kiinnitettävä erityistä huomiota tiineyden loppupuolella, vasomisaikana tai kun olosuhteissa tapahtuu oleellisia muutoksia. Peura on tarkastettava yksilöllisesti, jos se on yleistarkastuksen perusteella tarpeen. Jos tarkastuksessa havaitaan jotakin tavanomaisesta poikkeavaa, on ryhdyttävä välittö-

Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

miin toimenpiteisiin tilanteen selvittämiseksi ja korjaamiseksi.

6 §

Juotto ja ruokinta

Peurojen ruokinta on järjestettävä siten, että samassa ryhmässä liikkuvat eläimet voivat syödä samanaikaisesti. Sosiaalisessa arvoasteikossa ylempänä oleva peura ei saa päästä hallitsemaan koko ruokinta-alueen. Tarhan jokaisella peuralla on oltava mahdollisuus rauhalliseen syömiseen.

Peurojen lisäruokinnassa on vältettävä ravinnon koostumuksen tai määrän äkillisiä muutoksia. Peurojen rehu ei saa tarpeettomasti likaantua. Peurojen ruokinta- ja juottoastiat on pidettävä puhtaina.

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2010.

Tällä asetuksella kumotaan peurojen tarhaamiselle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (242/1997).

Apulaisosastopäällikkö Riitta Heinonen

N:o 591

Valtioneuvoston asetus
tarhattavien biisonien suojelusta

Annettu Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään eläinsuojelulain (247/1996) 4 §:n 2 momentin, 5 §:n 2 momentin ja 6 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään eläinsuojeluvaatimuksista, joita on noudatettava tarhattaessa amerikanbiisoneita (*bison bison*) muualla kuin eläintarhassa.

Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa säädetään, biisonien tarhaamisesta säädetään eläinsuojeluasetuksessa (396/1996).

2 §

Pitopaikan yleiset vaatimukset

Biisonitarhan maaston, kasvillisuuden ja maapohjan on oltava biisonien tarhaukseen sopiva. Tarhassa on oltava maastokohtia tai rakenteita, jotka antavat riittävästi suojaa epäsuotuisia sääolosuhteita vastaan.

Biisonien lukumäärän on oltava sopivassa suhteessa tarhan kokoon, maastoon ja kasvillisuuteen. Kutakin alkavaa kolmen täysikasvuisen eläimen ryhmää kohden tarhassa on oltava tilaa vähintään yksi hehtaari.

Biisonitarhassa lauman sosiaalisessa arvoasteikossa alempana olevalla biisonilla on oltava mahdollisuus paeta arvoasteikossa ylemmänä olevaa biisonia.

Biisonitarhassa tai sen yhteydessä on oltava turvalliset ja asianmukaiset tilat biisonien tutkimista, käsittelyä ja muuta hoitoa sekä eristämistä varten.

3 §

Tarhan aitaaminen

Biisonitarhan aidan on estettävä tehokkaasti kaikkina vuodenaikoina biisonien karkaaminen tarhasta sekä tarhan ulkopuolella olevien hirvien, koirien ja muiden vastaavien eläinten pääsy tarhaan. Aidan ja aidan rakenteiden on oltava sellaisia, että biisonit eivät vahingoita itseään. Aitauksessa ei saa olla liian ahtaita tai teräviä kulmia. Tarhan aitauksen on oltava helposti eläinten havaittavissa. Sähköistettyä aitaa käytettäessä eläimet on ensin totutettava siihen.

Aidan pystytolppien on oltava kestävästä materiaalista. Aitamateriaalin tai pystytolppien käsittelyyn ei saa käyttää puunsuoja-aineita, maaleja tai muita aineita siten, että ne voivat aiheuttaa biisoneille myrkytyksen.

Aidat ja niihin liittyvät rakenteet on pidettävä hyvässä kunnossa siten, että ne eivät vahingoita biisoneita tai vaaranna niiden terveyttä ja hyvinvointia. Aidan kunto on tarkastettava säännöllisesti ja havaitut viat on

korjattava viivytyksettä. Aidan läheisyydestä on poistettava sellaiset puut, jotka kuntonsa vuoksi voivat muodostaa oleellisen riskin kaatua aidan päälle ja rikkoa sen.

4 §

Hyvinvoinnin seuranta

Biisoneiden hyvinvointi on tarkastettava riittävän usein, kuitenkin vähintään kerran päivässä.

Biisonien terveyden ja hyvinvoinnin tarkastukseen on kiinnitettävä erityistä huomiota tiineyden loppupuolella, poikimisaikana ja kun olosuhteissa tapahtuu oleellisia muutoksia. Biisoni on tarkastettava yksilöllisesti, jos se on yleistarkastuksen perusteella tarpeen. Jos tarkastuksessa havaitaan jotakin tavanomaisesta poikkeavaa, on ryhdyttävä välittömiin toimenpiteisiin tilanteen selvittämiseksi ja korjaamiseksi.

5 §

Biisonien juotto ja ruokinta

Biisonien ruokinta on järjestettävä siten, että samassa ryhmässä liikkuvat eläimet voi-

Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

vat syödä samanaikaisesti. Sosiaalisessa arvoasteikossa ylempänä oleva biisoni ei saa päästä hallitsemaan koko ruokinta-alueita. Tarhan jokaisella biisonilla on oltava mahdollisuus rauhalliseen syömiseen.

Biisonien saatavilla on oltava päivittäin riittävästi juomavettä.

Biisoneille annettavan rehun on oltava sopivan ravitsevaa ja tasapainotettua sekä tarvittaessa kivennäisillä täydennettyä. Biisonien saatavilla on oltava päivittäin riittävästi korsirehua.

Biisonien ruokinnassa on vältettävä rehun koostumuksen tai määrän äkillisiä muutoksia.

Biisonien rehu ei saa tarpeettomasti likaantua. Biisonien ruokinta- ja juottoastiat on pidettävä puhtaina.

6 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2010.

Tällä asetuksella kumotaan biisonien tarhaamiselle asetettavista eläinsuojeluväitteistä annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (194/1999).

Apulaisosastopäällikkö Riitta Heinonen

N:o 592

Valtioneuvoston asetus nautojen suojelusta

Annettu Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään eläinsuojelulain (247/1996) 4 §:n 2 momentin, 5 §:n 2 momentin ja 6 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään eläinsuojelusta nautojen pidossa.

Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa säädetään, nautojen pidosta säädetään eläinsuojeluasetuksessa (396/1996).

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *vasikalla* alle kuuden kuukauden ikäistä nautaa sukupuolesta riippumatta;
- 2) *hiehollla* vähintään 8 kuukauden ikäistä poikimatonta naaraspuolista nautaa;
- 3) *lehmällä* poikinutta naaraspuolista nautaa;
- 4) *lypsylehmällä* pääasiassa maidontuotantoa varten pidettävää lehmää;
- 5) *sonnilla* urospuolista yli kuuden kuukauden ikäistä nautaa;
- 6) *nuorkarjalla* yli kuuden mutta alle 22 kuukauden ikäisiä nautoja;

7) *lihakarjalla* lihantuotantoa varten pidettäviä nautoja.

3 §

Pitopaikan yleiset vaatimukset

Nautojen pitoon tarkoitettujen eläinsuojien ja karsinoiden sisäpintojen sekä nautojen pitoon tarkoitettujen varusteiden ja laitteiden on oltava helposti puhtaana pidettäviä ja tarvittaessa desinfioitavissa. Pintakäsittelyyn ei saa käyttää puunsuoja-aineita, maaleja tai muita aineita siten, että ne voivat aiheuttaa naudalle myrkytyksen.

Rakennukset, aitaukset, parret, karsinat, varusteet ja laitteet on pidettävä hyvässä kunnossa siten, että ne eivät vahingoita eläintä eivätkä vaaranna sen terveyttä tai hyvinvointia. Nautojen kulkukäytävien ja oviaukkojen on oltava sellaisia, että eläimet pääsevät esteettä liikkumaan ja että eläinten vahingoittumisen vaara on mahdollisimman vähäinen.

Nautojen pitoon tarkoitettujen eläinsuojat, parret, karsinat, varusteet ja laitteet on pidettävä puhtaina ja tarvittaessa desinfioitava. Eläinsuojassa on huolehdittava jyrksijöiden ja muiden haittaeläinten torjunnasta. Eläinsuo-

jassa olevat naudat on voitava hätätilanteessa poistaa nopeasti eläintiloista.

4 §

Lattia

Eläinsuojan lattian on oltava sellainen, että nestemäiset eritteet poistuvat asianmukaisesti tai imeytyvät hyvin kuivikkeisiin. Tarvittaessa nautojen makuualue on kuivitettava.

Rakolattian, ritilälattian tai muun reijitetyn lattian on oltava sellainen, että nautojen sorakat eivät tartu kiinni tai muutoin vahingoitu.

5 §

Eläinsuojan olosuhteet

Eläinsuojan ilmanvaihdon on oltava sellainen, että ilman kosteus, pölyn määrä tai haitallisten kaasujen pitoisuudet eivät kohoa haitallisen korkeiksi. Lämpötilan on oltava eläinsuojassa pidettävälle eläimille sopiva.

Jos eläinten terveys ja hyvinvointi on riippuvainen koneellisesta ilmanvaihtojärjestelmästä, eläinsuojassa on oltava mahdollisuus eläinten terveyden ja hyvinvoinnin kannalta riittävän ilmanvaihdon järjestämiseen myös koneellisen ilmanvaihtojärjestelmän häiriöiden aikana. Koneellisessa ilmanvaihtojärjestelmässä on tällöin oltava hälytysjärjestelmä, joka antaa hälytyksen toimintahäiriön sattuessa. Hälytysjärjestelmän toimivuus on testattava säännöllisesti.

Naudat eivät saa olla jatkuvasti alttiina melulle, joka ylittää 65 desibeliä (dB(A)).

6 §

Laitteet ja välineet

Nautojen pitoon tarkoitetut laitteet ja välineet sekä heinä- ja muut ruokintatelineet on rakennettava ja asennettava siten, että ne eivät aiheuta naudoille vahingoittumisen vaaraa. Heinä- ja muut ruokintatelineet on sijoitettava siten, että ne ovat kaikkien eläinten ulottuvilla. Jos käytetään automaattisia juotto- tai ruokintalaitteita, naudat on totutettava niiden käyttämiseen.

Nautojen pitopaikassa on oltava riittävä määrä juomapaikkoja. Juoma-astiat, kaukalot

ja juottolaitteet on sijoitettava nautojen pitopaikkaan siten, että ne ovat kaikkien eläinten ulottuvilla eivätkä ole niille vaarallisia. Juoma-astioiden, kaukaloiden ja juottolaitteiden on oltava helposti puhtaana pidettäviä.

Pihatossa on jokaista alkavaa 10 lypsylehmän ryhmää kohden oltava vähintään yksi juoma-astia tai juottolaite. Muilla kuin lypsylehmillä on jokaista alkavaa 20 naudan ryhmää kohden oltava vähintään yksi juoma-astia tai juottolaite kuitenkin siten, että juoma-astioita tai juottolaitteita on yli 10 naudan ryhmälle oltava vähintään kaksi. Mikäli pihatossa käytetään sellaisia juoma-astioita tai juottolaitteita, joista useampi nauta voi juoda samanaikaisesti, on juomapaikkojen määrän vastattava edellä tarkoitettua juoma-astioiden tai juottolaitteiden määrää. Kylmäpihatossa juoma-astioiden tai juottolaitteiden on oltava lämmitettäviä.

Ympärivuotisesti ulkona kasvatettavilla naudoilla on oltava asianmukaiset ruokinta- ja juoma-astiat. Juoma-astioiden tai juottolaitteiden on oltava lämmitettäviä, jollei muutoin pystytä varmistamaan juomaveden sulana ja sopivan lämpöisenä pysymistä.

Nautojen pitopaikassa ei saa käyttää sähköistettyä parsivahtia.

7 §

Vasikan pitopaikka

Alle kaksiviikkoisella vasikalla on oltava hyvin kuivitettu makuupaikka.

Yli kahdeksan viikon ikäistä vasikkaa ei saa pitää yksittäiskarsinassa, jollei siihen ole eläinlääketieteellistä syytä.

Jos alle kahdeksan viikon ikäistä vasikkaa pidetään yksittäiskarsinassa, karsinan seinien on oltava sellaiset, että vasikka voi nähdä ja kosketella lajitovereitaan. Eläinlääketieteellisestä syytä vasikka voidaan kuitenkin pitää sellaisessa karsinassa, jossa on umpinaiset seinät. Yksittäiskarsinassa pidettävän vasikan karsinan on oltava vähintään vasikan säkäkorkeuden levyinen ja karsinan pituuden vähintään vasikan pituus mitattuna turvasta lantiluun istuinkyhmyyn kerrottuna 1,1:llä.

Jos vasikoita pidetään ryhmässä, vasikoiden käytettävissä olevan tilan on oltava sellainen, että eläimet voivat kääntyä ympäri ja

asettua vaivatta makuulle. Karsinassa on oltava tilaa jokaista alle 150 kilogramman painoista vasikkaa kohden vähintään 1,5 neliometriä, vähintään 150 kilogramman mutta alle 220 kilogramman painoista vasikkaa kohden vähintään 1,7 neliometriä ja vähintään 220 kilogramman painoista vasikkaa kohden vähintään 1,8 neliometriä.

8 §

Parsinavetta

Parren on oltava riittävän pitkä ja leveä siten, että nauta voi seistä ja maata tasaisella alueella. Kytkeytynä pidettävän lehmän, hiehon ja sonnin parren etummaisen puoliskon on oltava kiinteäpohjainen.

9 §

Pihatto

Nautojen kulkukäytävien ja jaloittelualueiden on oltava sellaisia, että ehkäistään sosiaalisesta arvojärjestyksestä aiheutuvien käyttäytymisongelmien syntymistä.

Jos rehua ei ole jatkuvasti tarjolla, pihattossa olevien kaikkien nautojen on voitava ruokinta-aikana syödä samanaikaisesti. Pihattossa ruokintapöydän reunan pituuden on oltava täysikasvuista nautaa kohden vähintään 70 senttimetriä ja nuorkarjaan kuuluvaa nautaa kohden vähintään 40 senttimetriä. Jos rehua on naudoille jatkuvasti tarjolla, ruokintapöydän reunan pituuden on oltava vähintään 40 senttimetriä täysikasvuista nautaa kohden ja vähintään 30 senttimetriä nuorkarjaan kuuluvaa nautaa kohden.

10 §

Ulkotarha ja laidun

Eläinsuojasta ulkotarhaan ja laitumelle johtavien kulkuteiden on oltava naudoille turvallisia ja sellaisia, että naudat eivät tarpeetomasti likaannu minään vuodenaikana.

Ulkotarhassa ja laitumella olevilla naudoilla on oltava mahdollisuus päästä riittävästi suojaan epäsuotuisia sääolosuhteita vastaan. Jos naudat eivät pääse vapaasti siirtymään suojaan, nautojen omistajan tai haltijan

on huolehdittava siitä, että naudat pääsevät suojaan epäsuotuisilta sääolosuhteilta.

Ulkotarhan ja laitumen aitojen on oltava naudoille sopivasta materiaalista ja niille turvallisia. Aidat on pidettävä hyvässä kunnossa siten, että estetään nautojen vahingoittuminen ja karkaaminen. Sähköistetyt aidat on rakennettava ja pidettävä kunnossa siten, että niistä ei aiheudu naudoille tarpeetonta kärsimystä.

Ympärivuotisesti ulkona kasvatettavilla naudoilla on oltava pitopaikassaan kyseessä olevan nautarodun tarpeet ja ympäristöolosuhteet huomioon ottaen asianmukainen suoja epäsuotuisia sääolosuhteita vastaan. Suojassa on oltava kuivitettu makuualue, johon kaikki eläimet mahtuvat ja pääsevät yhtä aikaa makuulle. Kuivikkeita on vaihdettava tai lisättävä tarpeeksi usein ja huolehdittava siitä, että makuualue pysyy riittävän kuivana eikä pääse jäätymään.

11 §

Hyvinvoinnista huolehtiminen

Eläinten terveyden ja hyvinvoinnin tarkastukseen on kiinnitettävä erityistä huomiota tiineyden loppuvaiheessa, poikimisen aikana ja kun hoito-olosuhteissa tapahtuu merkittäviä muutoksia. Vasikat sekä kytkettyinä pidettävät naudat on tarkastettava vähintään kaksi kertaa päivässä.

Nauta on tarkastettava yksilöllisesti, jos se yleistarkastuksen perusteella on tarpeen. Eläinten sorkat on tarkastettava riittävän usein ja hoidettava tarvittaessa.

Nautaryhmiä yhdistettäessä tai tuotaessa uusia eläimiä karjaan on erityistä huomiota kiinnitettävä sosiaalisten suhteiden uudelleenmuodostumisesta mahdollisesti aiheutuviin käyttäytymisongelmiin.

Eläimet on totutettava kylmäkasvatukseen vähitellen, eikä kylmään tottumattomia eläimiä saa siirtää lämpimästä pitopaikasta suoraan kylmäkasvatukseen kylmänä vuodenaikana.

12 §

Naudan kytkeminen

Kytkemiseen käytettävän laitteen tai väli-

neen on oltava säädetty sellaiseksi, että eläin voi asettua makuulle, nousta makuulta, syödä, juoda ja hoitaa kehoaan. Kytkemiseen käytettävä laite tai väline on sovitettava niin, että eläin ei kuristu tai muutoin vahingoitu.

Kytkyet, kaulaimet ja lieat on pidettävä puhtaina ja hyvässä kunnossa.

Vasikkaa ei saa pitää parteen, karsinaan tai muuhun rakenteeseen kytkettynä muutoin kuin tilapäisesti enintään tunnin ajan eläimen ruokkimisen tai muun hoitamisen ajan.

Vasikalla ei saa käyttää turpasidettä. Nau-
dan häntää ei saa pitää jatkuvasti sidottuna.

13 §

Naudan juotto ja ruokinta

Naudalle annettavan rehun on oltava ravintoainekoostumukseltaan sille sopivaa.

Vasikka on ruokittava ja juotettava vähintään kaksi kertaa päivässä. Sairaana tai vahingoittuneena vasikan saatavilla on oltava jatkuvasti puhdasta vettä. Kuumalla säällä kaikkien vasikoiden saatavilla on oltava jatkuvasti puhdasta vettä. Nautojen juoma-astiat ja juottolaitteet on pidettävä puhtaina. Virtsa ja ulosteet eivät saa liata rehua tai juomavettä.

Vasikan rehussa on oltava riittävästi rautaa siten, että vasikan veren keskimääräinen hemoglobiinipitoisuus on vähintään 4,5 millimoolia litrassa verta. Vasikan on saatava kahden viikon iästä alkaen päivittäin korsirehua. Korsirehun määrää on lisättävä siten, että kahdeksan viikon ikäiselle vasikalle annetaan vähintään 50 grammaa ja 20 viikon ikäiselle vasikalle vähintään 250 grammaa korsirehua päivittäin.

14 §

Poikiminen

Kytkeänsä pidettävän hiehon tai lehmän takana oleva lantakouru on katettava ennen poikimista.

Vasikan on saatava ternimaitoa tai sitä korvaavaa valmistetta mahdollisimman pian syntymän jälkeen, kuitenkin viimeistään kuuden tunnin kuluttua syntymästä.

15 §

Lypsäminen

Runsaassa maidossa oleva lypsylehmä on lypsettävä vähintään kaksi kertaa päivässä.

16 §

Alle neljän viikon ikäisen vasikan sarven aiheen tuhoaminen

Sarven aiheen tuhoaminen alle neljän viikon ikäiseltä vasikalta on sallittua ainoastaan käyttämällä kylmä- tai kuumapolttoa. Polttamiseen käytettävä väline tai laite on pidettävä puhtaana ja toimintakuntoisena.

Kuumapolttoa käytettäessä polttoraudan on oltava punahehkuun kuumennettu koko polttamisen ajan ja sillä saa polttaa sarvenaihetta enintään 20 sekunnin ajan. Kutakin sarvenaihetta saa polttaa vain kerran. Polton aikana on huolehdittava siitä, ettei vasikka pääse liikuttamaan päätään.

17 §

Laiduntaminen ja jaloittelu

Lypsylehmät ja pääasiassa maidontuotantoa varten kasvatettavat hiehot, jotka pidetään kytkettyinä, tulee päästää vähintään 60 päivänä laitumelle tai muuhun tarkoituksenmukaiseen jaloittelutilaan ajanjaksona, joka alkaa 1 päivänä toukokuuta ja päättyy 30 päivänä syyskuuta. Jaloittelutilan pinta-alan on oltava vähintään 6 neliometriä siellä pidettävää nautaa kohden. Pinta-alan on oltava kuitenkin aina vähintään 50 neliometriä.

Aluehallintovirasto voi myöntää vapautuksen 1 momentista tarkoitettusta laitumelle tai jaloittelutilaan pääsyä koskevasta vaatimuksesta, jos tuotantotilalla ei ole käytettävissään sopivaa laidunta tai jos muuta jaloitteluun soveltuvaa tilaa ei ole mahdollista kohtuudella järjestää taikka jos vaatimuksen noudattaminen on kohtuutonta liikenteeseen, maastoon tai etäisyyteen liittyvistä syistä. Vapautus myönnetään enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan ja se peruutetaan, jos vapautuksen myöntämisen edellytykset lakkaavat.

18 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2010.

Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Tällä asetuksella kumotaan eläinsuojeluasetuksen (396/1996) 18 §, sellaisena kuin se on osaksi asetuksissa 171/2005 ja 191/2010, sekä nautojen pidolle asetettavista eläinsuojeluvuatomuksista annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (455/1997).

Apulaisosastopäällikkö Riitta Heinonen

N:o 593

Valtioneuvoston päätös**Artjärven kunnan liittämisestä Orimattilan kaupunkiin**

Annettu Helsingissä 17 päivänä kesäkuuta 2010

Valtioneuvosto on kuntajakolain (1196/1997) 11 §:n 1 momentin ja kielilain (423/2003) 5 §:n nojalla päättänyt:

Kuntajaon muutos

Artjärven kunta liitetään Orimattilan kaupunkiin.

Vaikutukset oikeudelliseen ja hallinnolliseen jaotukseen

Laajentunut kunta kuuluu valtion alue- ja paikallishallinnon sekä Euroopan unionin toiminnassa noudatettavien aluejakojen osalta samoihin tuomiopiireihin ja hallintoalueisiin kuin nykyinen Orimattilan kaupunki.

Vaikutukset kielelliseen jaotukseen

Laajentunut kunta on suomenkielinen.

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Helsingissä 17 päivänä kesäkuuta 2010

Päätöksen tiedoksi saattaminen

Päätös on ilmoitettava asianomaisissa kunnissa niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös ja sen perustelut tulee pitää kunnan ilmoitustaululla, kunnes päätös on saanut lainvoiman.

Päätöksen tiedoksi saattamisesta muutoin vastaa valtiovarainministeriö.

Valitusosoitus

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla asianomainen kunta tai sen jäsen.

Muutosta haetaan korkeimmalle hallinto-oikeudelle osoitettavalla ja toimitettavalla valituskirjelmällä.

Valituskirjelmän on oltava korkeimman hallinto-oikeuden kirjaamossa, Unioninkatu 16, 00130 Helsinki, 30 päivän kuluessa siitä, kun päätös on julkaistu säädöskokoelmassa.

Valituskirjelmässä on ilmoitettava valittajan nimi, kotikunta ja yhteystiedot sekä valituksen kohteena oleva päätös, päätökseen haettava muutos ja haettavan muutoksen perusteet.

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

Ylitarkastaja Anu Hernesmaa

N:o 594

Puolustusministeriön asetus**asevelvollisuuslaissa ja terveydenhuollon järjestämisestä puolustusvoimissa annetussa laissa tarkoitetuista etuuksista annetun puolustusministeriön asetuksen 4 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2010

Puolustusministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan asevelvollisuuslaissa ja terveydenhuollon järjestämisestä puolustusvoimissa annetussa laissa tarkoitetuista etuuksista annetun puolustusministeriön asetuksen (1444/2007) 4 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 709/2009 seuraavasti:

4 §

Reserviläispalkka

Reserviläispalkkaa maksetaan miehistöön kuuluvalle 55,25 euroa, aliupseerille 57,75 euroa sekä upseerille ja erikoisupseerille 60,50 euroa päivältä.

Reserviläispalkka maksetaan jälkikäteen kaksi kertaa kuukaudessa. Palkan maksaa se

joukko-osasto, jossa palkkaan oikeutettu maksupäivänä palvelee tai viimeksi palveli.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2010.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2010

Puolustusministeri *Jyri Häkämies*

Hallitusneuvos Timo Turkki